

Sygn. akt V CNP 58/17

POSTANOWIENIE

Dnia 18 maja 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie ze skargi Funduszu Kapitałowego „A...” S.A. w W.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego
w L. z dnia 21 lipca 2017 r., sygn. akt VI Ga [...] /17,
w sprawie z powództwa Funduszu Kapitałowego „A” S.A. w W.
przeciwko [...] Towarzystwu Ubezpieczeń [...] S.A. w S.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 maja 2018 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 21 lipca 2017 r. Sąd Okręgowy w L. oddalił apelację powódki od wyroku Sądu Rejonowego w D. z dnia 30 listopada 2016 r., którym Sąd ten oddalił powództwo o zasądzenie od ubezpieczyciela kwoty 2022,40 zł z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego uznając za spóźnione w świetle art. 206 § 6 k.p.c. podniesienie zarzutu nie otrzymania od ubezpieczyciela wiadomości e-mail zawierającej ofertę bezgotówkowego wynajmu pojazdu.

Powódka zaskarżyła powyższy wyrok i zarzucając naruszenie art. 207 § 6 k.p.c. i 316 § 1 k.p.c. wniosła o stwierdzenie jego niezgodności z tymi przepisami oraz wskazała, że poniosła szkodę w kwocie 2022,40 zł wraz z należnościami ubocznymi i kosztami procesu z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Poza wykazaniem przesłanek dopuszczalności skargi określonych w art. 424¹ § 1 k.p.c., skarżący jest zobowiązany do wykazania wymogów określonych w art. 424⁵ § 1 k.p.c. Skarga o stwierdzenie niezgodności prawomocnego orzeczenia z prawem powinna zawierać oznaczenie orzeczenia, od którego została wniesiona ze wskazaniem w jakiej części zostało zaskarżone, przytoczenie jej podstaw i ich uzasadnienie, wskazanie przepisu prawa, z którym orzeczenie to jest niezgodne, uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy, wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe oraz wniosek o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem.

Zachowanie powyższych wymagań konstrukcyjnych skargi podlega badaniu przez Sąd Najwyższy przy wniesieniu skargi, uchybienie im nie podlega sanowaniu, zaś brak któregokolwiek z elementów skutkuje odrzuceniem skargi *a limine* (art. 424⁸ § 1 k.p.c.). Sąd Najwyższy wyjaśnił, że wymagania te powinny być spełnione w sposób kumulatywny, a nadto iż każde z nich ma charakter samoistny, powinno być zatem spełnione samodzielnie, niezależnie od innych (postanowienia

z dnia 20 lipca 2005 r., IV CNP 1/05, nie publ., z dnia 7 sierpnia 2012 r., III CNP 14/12, nie publ.).

Brak podstaw do przyjęcia, że zostało spełnione wymaganie określone w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c., który nakłada na skarżącego obowiązek uprawdopodobnienia szkody, wyrządzonej przez wydanie zaskarżonego wyroku. Niezbędne jest dokonanie wyodrębnionego wyводу i uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody ze wskazaniem, że już nastąpiła oraz określeniem czasu jej wystąpienia, zakresu i rozmiaru. Skarżący powinien nadto wykazać w skardze istnienie związku przyczynowego pomiędzy szkodą a zaskarżonym wyrokiem.

Wymogu tego nie spełnia wskazanie przez powoda, że szkoda wyraża się określoną kwotą z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego i odwołanie się do uprawdopodobnienia szkody poprzez dowody zawarte w aktach sprawy, bez powołania i przedstawienia dowodów lub co najmniej ich surogatów. Uprawdopodobnienie rozpatrywane jest bowiem nie tylko w aspekcie celu, którym jest przekonanie organu decyzyjnego o istnieniu stanu wskazanego przez skarżącego, ale również w aspekcie środków, które usprawiedliwiają to przekonanie (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC, nr 7-8, poz. 141). Skarżąca powinna odwołać się do okoliczności, które znajdują potwierdzenie w materiałach dołączonych do skargi albo znajdujących się w aktach sprawy prawomocnie zakończonej i wskazujących na poniesienie szkody.

Brak spełnienia w skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. powoduje odrzucenie skargi jako niedopuszczalnej (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).

jw

ał